

IN EN OM

Wat is,
at kost,
at doet

het Centraal Bureau van het
Humanistisch Verbond?

het Humanistisch Verbond

MEDEDELINGEN VOOR DE LEDEN

De winter staat voor de deur

Traditiegetrouw krijgen de leden in de maand september van hun besturen het winterprogramma toegezonden, dat een overzicht geeft van wat er in het komende seizoen allemaal te beleven valt. Aan de samenstelling ervan is heel wat werk besteed door de gemeenschapssecretariaten, een karwei waar het gemiddelde lid zo geen weet van heeft. Men heeft een dikwijls uitvoerige correspondentie met de gewenste inleiders moeten voeren, data en plaatsen moeten vaststellen, rekening moeten houden met de leeftijd van de leden in verband met de afstand, zoveel mogelijk getracht bepaalde wensen te vervullen die zo in de loop van het jaar naar voren zijn gekomen en wat al niet meer. Maar tenslotte is men dan zover, dat op de bestuursvergadering het ontwerp is goedgekeurd, alle sprekers in hun notitieboekje de afspraak hebben vastgelegd, de zaal gehuurd is en de programma's gedrukt of gestencild kunnen worden. Van de geldmiddelen waarover de penningmeester de beschikking heeft hangt het dan af, hoe het er uit zal zien en of de leden alleen al door de smakelijke opmaak geprikkeld worden om te verschijnen. We hebben in de afgelopen weken al van verscheidene gemeenschappen deze aankondigingen gezien, en men doet over het algemeen zijn best om met bescheiden middelen iets goeds te brengen. Een enkele weet er iets bijzonders van te maken, zoals b.v. Bussum dat de voorzijde met een aardige oude gravure heeft versierd. Ook op dit gebied moeten we nog naar vormen zoeken die passen bij de aard van ons werk. Maar in elke gemeenschap is wel een of ander lid te vinden dat dit deel voor zijn of haar rekening neemt.

Nog al te veel gemeenschappen houden krampachtig vast aan een schema. Zoveel bezinningsbijeenkomsten, zoveel lezingen, een Kerst- of Nieuwjaarssamenkomst, en als we heel vooruitstrevend zijn nemen we ook nog eens een proef met een huiskamerbijeenkomst. Gelukkig zijn er toch steeds meer besturen, die ijverig naar nieuwe mogelijkheden zoeken, daartoe geïnspireerd door de nog veel te weinig gelezen rapporten van het Centraal Bureau.

Voor al het geschrift over „De Humanistische Groep in de Gemeenschap” verdient de belangstelling van elk gemeenschapsbestuur.

Praatochtenden van vrouwelijke leden, middagbijeenkomsten voor de ouderen, groepjes van jonge ouders die met elkaar opvoedingsproblemen bespreken, discussies tussen vakgenoten over de vraagstukken die hun werk meebrengt kunnen er allemaal toe bijdragen een actief gemeenschapsleven te bevorderen. Dat behoeft zeer beslist niet allemaal op de schouders van de bestuurders te rusten, met enige moeite vindt men in elke gemeenschap wel iemand die geschikt is, om dergelijke discussies te leiden. En als ze er bijgeval niet zijn kunnen ze er voor worden opgeleid.

Amsterdam heeft vorig jaar een cursus voor gespreksleiders georganiseerd, waarover we een volgende keer iets meer hopen te vertellen. Hier ligt ook een taak voor de Gewesten, die daarbij in het bijzonder kleine gemeenschappen van dienst kunnen zijn. Het Gewest Utrecht is er dit jaar ook mee begonnen zodat over enkele maanden in de gemeenschappen van dit gewest enkele mensen zijn, die het „vak” van gespreksleider beheersen en voortreffelijk de discussies in de huiskamerbijeenkomsten zullen kunnen leiden.

Daarbij denken we vooral aan de voorbereiding van de Gewestelijke Studiedagen in maart '57. Onderwerp zal het rapport zijn, dat enige tijd geleden door een Verbondskommissie is uitgebracht over „Laag-ontwikkelde gebieden”, dat u voor de luttel som van een kwartje bij uw gemeenschapsbestuur of bij het Centraal Bureau kunt krijgen. Een goede voorbereiding in een aantal huiskamerbijeenkomsten is daarbij noodzakelijk en omdat het hier nu eens een aktueel (Indonesië, Nasser!) onderwerp betreft, kunnen de vonken er afvliegen.

Al met al, we hopen dat ieder Verbondslid regelmatig de aangekondigde bijeenkomsten zal bezoeken en dan niet alleen als passief luisteraar (daar heeft u de radio voor) maar als een actief medewerker.

Th. P.

Bij de discussies rond de nieuwe contributie-regeling is vanzelfsprekend ook aandacht besteed aan de uitgaven van het Verbond en in het bijzonder aan de grote plaats, die de kosten van het Centraal Bureau daarbij innemen.

Vragen als hierboven vermeld kwamen naar voren en het ligt op de weg van de penningmeester ze te beantwoorden. Nu is het geen eenvoudige opgave om in kort bestek duidelijk te maken, dat de gelden, besteed aan de administratieve taak van een organisatie, bijzonder goed besteed zijn. Dit geldt voor het bedrijfsleven, doch nog in versterkte mate voor een ideële vereniging als de onze, waarin men zo gauw geneigd is te vergeten, dat de betekenis van een ideaal pas gerealiseerd wordt door de uitvoering. En daarvoor is veel nuchter hard werken nodig.

Dat gebeurt in ons Verbond op het Centraal Bureau. Het is de werkplaats, waar alle initiatieven van het Verbond hun reële vorm krijgen. Het is het middelpunt en de vraagbaak van onze gemeenschappen. Het zorgt voor onze publiciteit in tijdschrift- en brochurevorm. Het ondersteunt en geeft vorm aan het werk van het hoofdbestuur en commissies.

Dat kost veel geld, heel veel geld en van de onvermijdelijkheid daarvan wil ik u proberen te overtuigen door u een opsomming, zij het nog maar een summier, te geven van wat daar zoal aan werk wordt verzet. Schrikt u dan niet van de volgende getallen per jaar:

Post: 3500 uitgaande brieven; 5000 andere uitgaande poststukken; 10.000 inkomende brieven.

Stencilwerk voor talrijke circulaires, interne periodieken als Dokumentatiedienst; Puntjes op de I; Stenvork; Information Bulletin; rapporten commissies; Hoofdbestuurstukken.

2000 stencils, waarvan worden afgedraaid 200.000 bladzijden.

Adresseermachine voor adressering van Mens en Wereld; Rekenschap; In en Om; Woord van de Week en eerdergenoemde periodieken en stukken: 270.000 adresseringen.

Boekhouding: 25.000 boekingen; 2000 nota's voor gemeenschappen inzake brochures e.a.; 8000 postkwitanties voor inkasso-abonnementen en contributies.

Leden- en abonnees-administratie: 20.000 boekingen op kaarten; 2500 adreswijzigingen.

Telefoon: 7500 in- en uitgaande gesprekken.

(Slot op volgende pagina)

Deze getallen betreffen dan nog maar in hoofdzaak de routinewerkzaamheden, doch denkt u dan nog eens aan alle werkzaamheden verband houdende met: Organisatie kongres; Samenstelling van jaarstukken, balans, resultaten, begroting; Voorbereiding en notulering hoofdbestuursvergaderingen (10 per jaar) en dagelijks-bestuursvergaderingen (12 per jaar) met een duur van gemiddeld zes a zeven uur; Studiedagen; Zomerschool en Landdagen Socrates; Sprekerskonferentie. Korrektie drukproeven van brochures, kalender, jaarverslag, rapporten, Woord van de Week, In en Om; Topkaderkonferenties, gewestvergaderingen en diverse besprekingen en konferenties; diverse commissies; Sekretariaat internationale organisatie.

Toch wordt al dit werk gedaan door niet meer dan negen mensen. Geen wonder, dat van een voortdurende overbelasting moet worden gesproken. Dit alles te meer, daar het gereedkomen van vrijwel al dit werk aan bepaalde tijden is gebonden en zich vooral samendringt in de maanden september tot en met april, al kan allang van stille zomermaanden ook niet meer worden gesproken.

En nu de kosten? Deze zullen in 1956 volgens de begroting rond f 48.000,- belopen, waarvan het grootste deel, namelijk f 36.000,- voor salarissen en sociale lasten. Het restant gaat weg aan kantoorkosten (papier, drukwerk, telefoon etc.) en huur, onderhoud en afschrijving van gebouw en kantoorinventaris, alsmede kosten van de accountantskontrolle.

Van deze kosten kunnen wij een deel verhalen op derden, zoals de internationale organisatie, de dokumentatiedienst, De Ark en anderen, zodat tenslotte netto ten laste van de Verbondskas komt rond f 40.000,-. Waarlijk een groot bedrag, maar ik hoop, dat het u na deze toelichting toch niet meer zo zal verwonderen.

W. C. KOPPENBERG.
Penningmeester.

Minzaam aanbevelend!

Omdat men op het Centraal Bureau nog al volhandig is (zie het artikel in dit nummer van onze penningmeester) heeft men mij gevraagd de redactie van dit blad te willen verzorgen. Of me dat tot ieders genoegen zal lukken, moet de toekomst leren. Wel houd ik me aanbevolen voor toezending van allerlei publikaties van gemeenschappen en verslagen van belangrijke gebeurtenissen. Voor een uitvoerige korrespondentie ontbreken me echter zowel de tijd als de middelen.

TH. W. POLET,
Soest, Emmalaan 16

Met „De Ark” gaat het goed!

WE mogen veilig aannemen, dat de mensen die met de dagelijkse zorg voor „De Ark” zijn belast, een zucht van verlichting zullen slaken, nu het vakantieseizoen voorbij is. Nog nooit is zo veel van ons huis gebruik gemaakt als dit jaar en wij zullen u bij een volgende gelegenheid eens wat cijfers voorleggen, waaruit u kunt lezen, dat het Humanistisch Verbond ondanks alle geldelijke zorgen toch erg blij moet zijn, dat men in de gelegenheid is in Nunspeet een vakantie met een „achtergrond” door te brengen. Dat wil nu ook weer niet zeggen, dat het zwaar op de hand is, want onderstaand verslag van een bezoeker leert ons wel anders.

Op ons onvolprezen vakantie-oord „De Ark” te Nunspeet, behoort het volleybal-

spel tot één van de meest geliefkoosde ontspanningen. Zodra de weersomstandigheden het dan ook maar even toelaten, wordt dit spel naar hartelust beoefend. Natuurlijk is het zó, dat tijdens de vakantie-periode voldoende geoefende spelers op „De Ark” aanwezig zijn. Maar juist ook de gasten die volleybal niet kenden of nooit zelf hadden gespeeld, kwamen onder de bekoring van dit aardige spel en werden tijdens hun verblijf op „De Ark” entoesiaste volleyballers. Ongetwijfeld heeft dit spel er mede toe bijgedragen, de onderlinge band tussen de gasten te verstevigen en kon er ook braaf worden gelachen om de vreemde kapriolen van de ouderen, die zich aan het spel waagden.

Op „De Ark” had men nog niet de be-

schikking over een echte volleybal. Op initiatief van onze Haagse vriend en sportleraar Huis werd dan ook een potje gekreëerd, waarin bijdragen voor de aanschaffing van een bal konden worden gestort. In het vooruitzicht van een wedstrijd tegen een team bestaande uit gasten van het vakantieoord „De Bijenkorf”, werd na enige dagen de inhoud van de pot geteld en bleek dat deze circa f 3,50 bevatte. Voor de bal was echter een bedrag nodig van f 27,50. Kunt u zich voorstellen, dat wij er trots op zijn na een spontane actie op een augustusdag binnen het kwartier(!) de resterende f 24,- onder de gasten te hebben bijeengegaard en dat hiervan natuurlijk aantekening werd gemaakt in het gastenboek? De volgende morgen werd de bal in Amersfoort gekocht en onder een daverend applaus overhandigd aan de heer Eekman. Diezelfde middag werd de bal gebruikt bij een oefenpartij als voorbereiding voor de die avond te spelen bigmatch tegen „De Bijenkorf”.

Onder de strijdkreet „Hi-Ha-Arkia” van alle Arkbewoners betrad ons team die avond om ca. 7 uur het speelveld. Met de supporters van onze tegenpartij was er een groot publiek van 300 mensen bij deze enerverende wedstrijd aanwezig. Onder een oorverdovend lawaai van aanmoedigingen en strijdkreten (ons hele kinderkamp was er ook bij) werd deze zeer spannende wedstrijd gespeeld. Technisch was de Bijenkorf beter, maar door laaiend entoesiasme en onbedwingbare strijdlust, werd het een verdiende overwinning voor ons zestal. Met de lauwerkrans om de schouders werd aanvoerder Wim Schaap onder een geweldig gejuich door de Arkianen het veld uitgedragen. Deze prachtige overwinning was de hele avond het onderwerp van gesprek.

Dit is dan de geschiedenis van de eerste dagen uit het bestaan van onze mooie glanzend-witte volleybal. Hopen we dat ook de toekomstige Arkgasten nog veel plezier ermee mogen hebben. Wij zeggen: „Dag bal, tot het volgend jaar.”

J. J. VERHOEVEN

Echt en onecht in geloof en ongeloof

Een nieuwe brochure van de hand van

Prof. Dr. T. T. TEN HAVE (oud-hoofdbestuurslid)

Prijs 75 cent

Bestellingen te richten aan het Centraal Bureau Humanistisch Verbond
Bleyenburgerstraat 1, Utrecht - Telef. 10163 - Postgirorekening 304960

Filosofische diskussierubriek

De redakties van „Mens en Wereld” en „Rekenschap” ontvangen van tijd tot tijd bijdragen van leden van het Verbond, die blijf geven van een poging tot doordenken over de vraagstukken, waarvoor de mens zich in de wereld gesteld ziet, doch waarvan de vorm en de woordkeus echter zodanig zijn, dat ze zonder verheldering en verduidelijking, die een herhaald overleg met de schrijver nodig zouden maken, voor de lezers onvoldoende begrijpelijk zouden zijn.

Doordat de redakties zich niet kunnen belasten met het vormgeven aan deze pennevruchten, doch anderzijds dergelijke artikelen toch vaak waardevolle elementen bevatten, en daar het voorts van betekenis is, dat zulke pogingen niet geremd, doch integendeel juist gestimuleerd worden, heeft het Hoofdbestuur gemeend om indien daarvoor belangstelling zou bestaan een afzonderlijke rubriek in het ledenorgaan „In en Om het Hum. Verbond” te openen. Het heeft dr. D. H. Prins bereid gevonden om de leiding van deze rubriek, een diskussierubriek dus voor amateur-filosofen, op zich te nemen, en de belanghebbenden voorzover nodig bij te staan in de formulering van hun gedachten.

Het Hoofdbestuur.

Ter inleiding

Ieder bewust levend mens denkt van tijd tot tijd na over wat er om, met en in hem gebeurt. Vaak? Dat hangt af van de richting, waarin zijn belangstelling gaat. Wie geheel in zijn werk opgaat, wie door de beslommeringen van het dagelijks leven volledig in beslag wordt genomen, komt aan zulk nadenken niet toe. Toch kan het ook hem overkomen, dat hij door een hem pijnlijk treffende gebeurtenis tot de werkelijkheid, die nu eenmaal meer omvat dan wat zich binnen zijn gewone kringetje afspeelt, teruggeroepen wordt. Dan zijn de reacties echter dikwijls vertroebeld door emoties, door zorg, door angst of verdriet en een

rustig zich bezinnen op wat er is gebeurd, op de eigen houding daartegenover blijft uit. Anderen, meer beschouwelijk van aard, trachten er zich vaker rekenschap van te geven, hoe zij staan tegenover de gebeurtenissen in de wereld, tegenover hun medemensen, tegenover zichzelf en... hoe zij daartegenover zouden moeten staan. Zij zijn het, die filosoferen.

Als de vragen, die in hen rijzen, hen werkelijk bezighouden, dan spreken zij er gaarne over met lotgenoten. Zij doen dit, omdat zij daardoor verder hopen te komen, ook omdat zij al spoedig bemerken, dat het onder woorden brengen van de eigen gedachten tot een helderder inzicht voert. Ten slotte komt men er toe de resultaten van dit nadenken, van zulke gesprekken aan het papier toe te vertrouwen, iets wat het rustig, zakelijk en scherp denken opnieuw bevordert. En de mogelijkheid van contact met anderen, van een wederzijdse, vruchtbare beïnvloeding wordt er groter door.

De rubriek, die met dit inleidend woord geopend wordt, wil de gelegenheid geven om op deze wijze samen te filosoferen in verstaanbare taal en slechts voorzover het geschrevene zich richt op datgene, wat in elk zich bezinnend mens vanzelf omhoog komt. Bij de beoordeling of een inzending voor plaatsing in aanmerking komt zal allereerst nagegaan worden of aan deze twee voorwaarden is voldaan, dan zal ook op de vorm gelet worden, waarin zij geboden wordt, al valt daarover te praten, maar nog eens, vóór alles duidelijkheid.

Het (geschreven) woord is nu aan de filosoferenden onder ons, voorzover zij zichzelf en anderen iets te zeggen hebben.

Pr.

GEHOORD EN GELEZEN

Nieuws uit de gemeenschappen

Amsterdam stelt zijn leden in de gelegenheid een autobustocht naar de modernste stad van Europa, Rotterdam te maken, waar zij de gasten van de gemeenschap zullen zijn. Behalve dat ze er iets van kunnen leren, verstevigt het ook de onderlinge band.

In **Bussum** organiseren ze dit seizoen 2 serielezingen van 3 avonden. De eerste drie zullen resp. aan muziek, Rembrandt en letterkunde gewijd zijn, de andere aan de mens in het bedrijfsleven. Een voorbeeld, dat navolging verdient.

Deze gemeenschap heeft een zwaar verlies geleden door het plotseling overlijden van de sekretaress mevr. Visscher-

Valckenier Suringar. Zij is jarenlang zeer actief geweest, ook in het bestuur van het gewest Utrecht. Het zal moeilijk zijn haar te vervangen.

Haarlem heeft zijn 10-jarig bestaan feestelijk op 26 september herdacht. De feestredenaar was onze alg. voorzitter Van Praag. Ze hebben er vast weer nieuwe leden aan overgehouden.

N. Niedorp/Winkel laat de leden zelf voor de lezingen betalen door een verloting te houden. Misschien wil de winnaar van het fototoestel ook eens wat aan „In en Om” sturen, dan weten de anderen ook hoe het er daar uitziet.

Amersfoort zorgt voor een goede opluistering van de bijeenkomsten. Zowel zang

Bij het overlijden van mevrouw E. C. Visscher-Valckenier Suringar op 5 september 1956, in leven sekretaress van de gemeenschap Naarden-Bussum van het Humanistisch Verbond.

Ter gedachtenis

Altijd weer, wanneer een mens ons voor goed verlaat, gevoelen wij de behoefte de geluiden van het leven buiten te sluiten en even stil te zijn. Ik denk dat dit komt, doordat we willen luisteren naar de stilte waarin de heengegane a.h.w. schijnt opgelost. Misschien verwachten we, dat de stilte iets zeggen zal. Maar dat gebeurt niet. Het blijft heel stil en we krijgen niets te horen. We blijven met lege handen staan voor het vreemde van de dood.

Des te raadselachtiger wordt ons dit alles, als we eraan denken, hoe de afgestorvene nog kort tevoren deelnam aan het leven, werkte, zich inspande, zorgen en verwachtingen koesterde.

Hoezeer geldt dit voor haar, die ik hier een ogenblik in uw aandacht en toegenegenheid wil aanbevelen. Ik heb haar nooit anders gekend dan vol zorgen, gespannen van activiteit, gedreven door een krachtige wil, de wil, haar en onze humanistische idealen in onze gemeenschap tot bloei te brengen en uit te bouwen in de praktijk van het leven.

Zij is daarin volkomen geslaagd. Want gedurende de jaren van haar sekretariaat heeft onze groep een hechte basis gekregen en werd zijn leven en werk in vastomlijnde, duidelijke banen geleid. Het was altijd helder en licht om haar heen. Wat zij op zich nam te doen, dat werd gedaan. Men kon op haar bouwen. En dat lag niet alleen aan haar hoge opvatting van verantwoordelijkheid, noch alleen aan het feit, dat haar nooit iets te veel was, maar bovenal aan haar fijne intelligentie, haar vermogen initiatief te nemen, haar bewonderenswaardige etische gezindheid, die precies aanvoelde hoe het moest.

Daarbij had zij thuis de zorgen voor haar gezin en voor de vele kinderen die aan haar toewijding werden toevertrouwd. Nooit vroeg zij iets voor zich zelf, noch deed iets ten eigen bate alleen. Indien zij al levensvreugde gekend heeft, dan moet die gelegen geweest zijn in haar offervaardige humanistische werkzaamheid. Nooit heb ik zo goed het woord des dichters begrepen als op dat ogenblik in het krematorium, toen zij nog eenmaal, dood-stil, in ons midden was:

„Want alleen is leven leven, als het tot den dood ontroert.”

In deze woorden ligt niet alleen troost voor het gezin, man en dochters, die een kostbare schat verloren, maar ook iets van blijheid om de heerlijkheid van het leven en de heiligheid van de dood.

Wij kunnen onze dankbaarheid aan haar en haar werk niet beter tonen, dan door in haar geest verder te arbeiden aan onze gemeenschappelijke, humanistische idealen, waarvoor zij in volle overgave gestreden heeft.

SALBORN.

als lekenpel gaan ze daar beoefenen. We zullen het in gedachten houden voor de volgende landdag van het gewest.

Velsen en Beverwijk hebben de tunnel in aanbouw bezocht. Humanisten staan immers in het volle leven.

In **Groningen** hebben de gezamenlijke humanistische organisaties één blad. De advertenties maken de kosten al goed.

We houden ons aanbevolen voor tips en nieuwtjes, waar anderen hun voordeel mee kunnen doen. Ook goede foto's van belangrijke gebeurtenissen zijn welkom.

Godsdienstonderwijs

„Mens en Wereld” van 21 juli publiceert de het adres, dat de federatie Amsterdam van het Humanistisch Verbond stuurde aan het gemeentebestuur van die stad in verband met het voornemen, het godsdienstonderwijs op openbare scholen te subsidiëren. In het nummer van 1 september meldde de voorzitter van die federatie, D. Winter, dat het adres door de gemeenteraad met 22 tegen 12 stemmen was verworpen.

Winter komt op deze kwestie in „Loopmare”, het maandblad van de Amsterdamse federatie, uitvoeriger terug. Het grootste deel van zijn betoog laten wij hieronder volgen:

„Men kan in hoofdzaak twee aspecten onderscheiden aan deze zaak. In de eerste plaats is er het verschijnsel dat verschillende kerkgenootschappen er toe overgaan subsidie van de overheid te vragen voor werkzaamheden, die vroeger door de kerk zelf gefinancierd werden. Over subsidies ten behoeve van de bouw van kerken is in Mens en Wereld al eens een discussie geweest. Thans komt het ook voor dat subsidie verleend wordt voor het salaris van predikanten, terwijl dus nu ook subsidie voor godsdienstonderwijs op de openbare scholen wordt gegeven.

„In al deze gevallen is de situatie dus zo, dat de kerk blijkbaar niet over voldoende middelen kan beschikken om haar normale werkzaamheden te financieren. Dat betekent dus dat binnen de kerkgenootschappen blijkbaar niet meer die financiële offers gebracht worden, die de kerk noodzakelijk acht voor de uitoefening van haar taak. Blijkbaar betekent de kerk tegenwoordig minder voor het persoonlijke leven dan vroeger.

„Dat de kerken zich in deze omstandigheden tot de overheid wenden om subsidie, is vanuit een bepaald gezichtspunt begrijpelijk. Wij menen echter dat dit principieel onjuist is en, ook vanuit godsdienstig gezichtspunt, gevaarlijk.

„Dat kerk en staat gescheiden moeten zijn, dat wil dus zeggen onafhankelijk van elkaar, is voor een humanist vanzelfsprekend. In een land als Nederland, met zijn vele godsdienstige richtingen, wordt deze scheiding van kerkelijke zijde ook aanvaard, zij het dan in sommige gevallen alleen op opportunistische gronden. Indien nu de kerken voor dié werkzaamheden, waaraan zij mede haar bestaansrecht ontleent, subsidie van de overheid ontvangen, dan vraagt

men zich af wat er van deze onafhankelijkheid op de duur terecht komt. Ongetwijfeld ontstaat er dan een gevaarlijke situatie.

„Bij de subsidiëring van het godsdienstonderwijs komt dan nog als tweede aspect, dat van de kerstening van de openbare school. Dit godsdienstonderwijs wordt gegeven door en onder verantwoordelijkheid van verschillende kerkgenootschappen. Dat betekent dat de overheid, die de openbare school in stand houdt, geen zeggenschap heeft over de inhoud van de leerstof en over de wijze waarop deze gegeven wordt. Dit is natuurlijk volkomen in orde als door de kerk aan haar a.s. lidmaten catechisatie gegeven wordt. Zo echter wenst men van kerkelijke zijde dit onderwijs niet te beschouwen.

„Het argument, dat door de voorstanders van dit subsidie het meest gehanteerd wordt, dat men namelijk enige kennis van de bijbel nodig heeft om onze cultuur te kunnen begrijpen, wijst er reeds op dat hier iets scheef is.

„Als wij gezegd hebben dat humanisten uit de aard der zaak voor hun kinderen geen behoefte hebben aan godsdienstonderwijs, dan wil dat niet zeggen dat onze kinderen niets van de bijbel behoeven te weten. Wij zouden het op prijs stellen, indien bij het onderwijs allerlei bijbelse verhalen verteld worden, naast bijvoorbeeld geschikte verhalen uit de griekse mythologie, maar dan tijdens de gewone lessen en door de klasleerwijzer. Dat is bijbrengen van kennis van de bijbel en dat is iets anders dan godsdienstonderwijs.

„Dan is er tijdens de raadsvergadering nog gezegd, dat de kinderen dit onderwijs nodig hebben om later een verantwoorde keuze van levensrichting te kunnen maken. Houden we nu in het oog, dat dit onderwijs door de kerk gegeven wordt en dat hierbij uiteraard niet-kristelijke levensbeschouwingen niet aan de orde komen, dan komt dit argument in feite hierop neer, dat dus alleen maar gekozen zou moeten worden tussen de verschillende kristelijke variaties. Waarschijnlijk is dit niet de bedoeling geweest, maar het is een logische konsekwentie van dit argument in de gegeven omstandigheden. En zo ziet men dat hier allerlei argumenten, ten dele onbewust, gaan in de richting van kerstening van de openbare school.

„Het federatiebestuur heeft gemeend, mede door dit adres, een waarschuwend geluid te moeten laten horen.”

Korrekties op de notulen van het tiende jaarlijkse kongres

De volgende wijzigingen dienen te worden aangebracht in de notulen, zoals zij in „In en Om” van 9 juni 1956 werden gepubliceerd:

Onder III Jaarverslag dient de laatste zin van de tweede alinea (betoog van Huygens-Rotterdam) te worden vervangen door: „Het extreme gebruik van de nieuwe spelling acht hij bepaald verwerpelijk.”

Onder V Kontributie-voorstel en amendementen (zaterdagavond) dient aan de zesde alinea (betoog van Huygens-Rotterdam) na de zin: „Het voorstel negeert de realiteit.” te worden toegevoegd: „Hij vraagt wat gedaan moet worden, wanneer mensen, die in het tarief van f 50.— zouden vallen, niet meer dan b.v. f 25.— wensen te betalen.”

Tussen:

„Om 22.50 uur wordt de vergadering geschorst” en

„Na heropening op zondag enz.” dient te worden gevoegd:

Zondagochtend hield het H.B.-lid Mr. H. B. J. Waslander een inleiding over „Het Humanisme als grondslag voor politieke keuze”.

Onder V Kontributie-voorstel en amendementen (zondagmiddag) dient de derde alinea (betoog van van Praag H. B.) te worden vervangen door:

„Ter toelichting op het voorstel zegt van Praag (H.B.) dat de schaal met begrip moet worden toegepast, hetgeen niet betekent dat men op een koopje lid kan zijn, maar wel dat enige soepelheid mogelijk blijft. Hij wijst er op dat de resoluties 12, 13 en 14 nog afgedaan moeten worden.”

W. COENDERS
org. sekretaris.

Van het Centraal Bureau

VERANTWOORDING GIFTEN

Giften tot ieder bedrag zijn ons welkom. In „In en Om” worden de ontvangen giften regelmatig verantwoord, zoals hieronder voor de periode 1 januari tot en met 31 juli 1956 geschiedt. Bovendien ontvangen de schenkers voor giften van f 10,— of hoger een door de penningmeester getekende ontvangstbevestiging.

Wij verzoeken aan alle gevers op de juiste verantwoording van hun giften toe te zien en eventuele onregelmatigheden rechtstreeks aan de penningmeester:

W. C. Koppenberg, Stationsplein 15 I — Hengelo (O.) te berichten.

Opbouwfonds

W. A. R. te E. f 50,—; P. M. te H. f 100,—; K. K. S. te A. f 500,—; H. G. te H. f 1,—; H. T. te R. f 9,50; S. P. te U. f 12,87; A. H. te A. f 20,—; A. v. d. M. te H. f 2,—; J. P. D. te A. f 20,—; J. H. N. te H. f 40,—; T. V. V. te G. f 25,—; B. S. te V. f 100,—; S. f 570,62; H. K. te G. f 25,—; J. J. P. te A. f 5,—; G. A. S. te H. f 2,50; P.—S. te Z. f 2.000,—; H. G. te H. f 1,—; P. M. H. S. te A. f 9,50; D. H.—M. te A. f 100,—; H. D. T. W. te B. f 2,—; collecte congres f 45,—; S. H. te K. f 500,—; D. B. te K. f 1.000,—; A. M. te E. f 500,—; N. N. te W. f 80,—; P. W. te M. f 5,—; S. f 235,14.

Totaal van 1 januari t./m 31 juli 1956: f 5.961,13.

Fonds Geestelijke Verzorging

P.—S. te W. f 0,50; D. H.—M. te A. f 40,—; H. P. te U. f 250,—; J. P. M. te H. f 40,—.

Totaal van 1 januari t./m 31 juli 1956: f 330,50.

Laat de fiscus meebetalen!

Het zal niet iedereen bekend zijn, dat men giften, welke men zonder commerciële bijbedoeling uit overtuiging doet, gedeeltelijk van de belasting mag aftrekken. Dit geldt zowel bij de Inkomsten- en Loonbelasting, als bij de Venootschapsbelasting.

Indien men van plan is aan het Verbond een belangrijke gift te doen, raden wij u aan zich voor nadere inlichtingen over deze belastingaftrek in verbinding te stellen met het Centraal Bureau.

Het

Information Bulletin

van de

International Humanist and Ethical Union

houdt U regelmatig op de hoogte van het nieuws van de bij bovengenoemde organisatie aangesloten humanistische verenigingen in Amerika, Engeland, België, Zuid-Afrika, India enz.

Versijnt elke drie maanden in de Engelse taal

Abonnement: f 3,— per jaar